

Veel paarden en behoorlijk wat koetsen werden in gereedheid gebracht. In de voormiddag liep het niet zo makkelijk: koetsen voor ons, koetsen achter ons, voorbijsteken, voorbij gestoken worden. Tijdens de drankstop werd er pisang, pils en koffiekoeken geserveerd.

We vervolgden onze weg richting Moerkerke. In manege Ruitershoeve, waar we daags voordien overnacht hadden, verorberden we onze picknick en lasten we een ruime siësta in. Bij het opzadelen het ondertussen klassieke scenario: Inne op zoek naar een zweepje, een kopstuk ...

Richting Damme werd de lucht voor het eerst grijs, in de verte hoorden we het donderen. Na een paar buitjes kregen we uiteindelijk, op zo'n 3 km van de kazerne, toch de volle laag. Zo werden diegene zonder regenjasje (correctie: diegene die hun regenjasje hadden afgestaan) toch nog doornat.

Na het avondmaal terug richting bar voor de après-trek. Door de verschillende ruiterverenigingen werd een woordje uitleg gegeven over het verloop van hun "Trek 2002". Niet alleen de Hagelanders* maar ook de groep van Roger Wils kon zijn Bourgondische afkomst niet loochenen.

Het optreden van de Dotcommers werd het evenement van de avond, er werd gedanst en gezongen. Terug aan de tenten klonk er muziek van een fuif buiten de kazerne. Een en ander zette Stefaan aan tot het opvoeren van de kabouterdans, in onderbroek en met lantaarn.

* noot van de redactie: hier vertegenwoordigd door Veerle

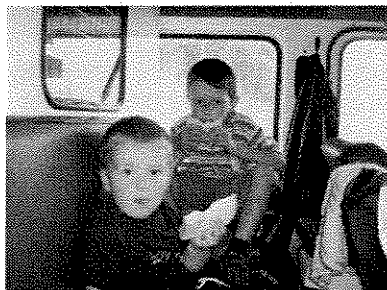
Zondag

Na het ontbijt werd er al veel ingepakt en opgeruimd, dit terwijl de camionette van Stefaan voortdurend bewondering afdwong bij de voorbijgangers. Daar Aigi ondertussen ook zijn tweede ijzer versleten had en we hem niet alleen wenste achter te laten waren we nog met zes ruiters en de sulky om de laatste tocht aan te vatten. Gwenda kreeg het plan-lezen vlug onder de knie (heeft ze van haar nonkel) en loodste ons met het grootste gemak

naar Damme waar onze groep terug verenigd werd en we de plaatselijke trappist degusteerden. Gelukkig voor mij ging het er op de terugweg rustig aan toe, immers ondanks de windstilte bewogen de bomen met stam en al. Aigo vertoonde geen rare streken toch viel Chris er af ... niks erg!

Na de lekkere frietjes als laatste maaltijd werd alles in gereedheid gebracht voor het vertrek. Scallini moet nog wennen aan zijn nieuwe camionette maar daar hebben we alle begrip voor, het verschil met de vorige is ook zo groot.

Maandagavond

Nog wat napraten te Stok, we deden ons tegoed aan de laatste wijn, de restjes kaas, nootjes en chips. Martine vond de afgelopen week "geweldig" en wij ook!!

Een pluim voor Mark Van Acker en het VVR-bestuur voor de organisatie van het weekend.

Geschreven door Veerle, met de groetjes van Jamie en Joerie, de twee heel brave kapoenen van Hilde en Stefaan, Martine en Danny, Erna en Tony, Gwenda, Dorien, Inne, Raf en Chris.